

Жулиета. —

С победа те не могат се похвали —
Без следи то пак не бѣ красиво.

Парис. —

По-вредни са от следи тия думи.

Жулиета. —

Но истината киветта не е —
За своето лице въора, сър!

Парис. —

Ти него киветниш, а то е мое!

Жулиета. —

По море би не ми принадлежи.
Свободен ли сте вече, отче мой,
или при вас да дойда по вечерие?

Брат Лоренцо, —

За вас съм аз свободен, Жулиета. —
Сами ний трябва да останем, сър.

Парис. —

О, благочестието ще запази! —
В четвърток аз ще ви обудя рано,
а дотогава сигурно ви целувам.
/Целува/

